Povětšině se pohybuji v prostředí ateistů nebo spíš „něcoistů“ ve smyslu, že „něco“ je asi nad námi. Docela hodně s nimi rozmlouvám a opakovaně pozoruji, že jakmile mezi těmito lidmi někdo z křesťanů zmíní církev, „sbor“ nebo křesťanskou akci, tihle „něcoisté“ to vnímají jako agitaci: „Ty mě chceš někam dostat, co?!“ A velmi podobně zpravidla reagují i lidé, kteří vyšli z náboženského zázemí! Pro ně je naše pozvání „přetahováním“ nebo „lanařením“.

Jestliže pozvání do shromáždění nebo na zajímavé akce někde občas funguje, je to prima! V některých obcích a menších městech se to bere tak trochu jako místní kultura dokonce se tam ukáže i starosta! Jasně, proč z naší strany nevyužít ke sdílení dobré zprávy jakoukoli vhodnou příležitost?!
Nicméně současná kultura u nás celkově se vůči náboženským institucím a jejich akcím docela jasně a negativně vyhraňuje. V kontextu hnutí ale tohle jejich vymezování nemusí být na závadu! Stačí, když to, co lidé vnímají jako „agitaci“, v rozhovorech s nimi nahradíme zájmem, naslouchání a přirozeným osobním sdílením. Podle naší velmi hojné zkušenosti můžeme pak celkem brzy přejít k neformálním menším skupinkám přátel, na příklad k Discovery nebo k Boží rodině, která se schází v kavárně nebo u někoho doma. „Jirko, dej dohromady dva tři kamarády a můžeme to s tou Biblí zkusit. Jsem si jistý, že to pro tebe bude moc zajímavé a užitečné. Bude mě zajímat tvůj názor!“ Tohle jsou snadné věty, které nám s nevěřícími známými stále znovu fungují! Ve smyslu, že mnozí přijdou a zapojí se!

Jednoho pastora jsem se ptal na odhad, kolik členů u nich ve sboru by asi tak umělo osobně vysvětlit Dobrou zprávu a přivést k Pánu Ježíši člověka, který je zjevně duchovně otevřený. Odpověď mě překvapila: „Nevím a nezajímá mě to!“ Když jsem se tvářil nechápavě, bratr pastor mi svůj pohled dovysvětlil: „Stačí, když je přivedou do shromáždění nebo na jiné setkání, tam se dozvědí všechno potřebné.“ Je mi

známo, že u nich ve sboru pořádají aktivity, kam věřící rodiny zvou nevěřící rodiny. To je skvělé! Rozumím i myšlence, že když nevěřící člověk vycítí kvalitu nějakého společenství tedy přátelskou podobu hlubších vztahů bývá to klíčem k jeho návratům. Je mu s námi totiž dobře! Zarazila mě ale představa, že hlavní formou získávání lidí pro Ježíše má být jakoby pouze pozvání do církve nebo na nějaké setkání. Až do té míry, že věřící snad ani nepotřebují vlastní dovednost vysvětlit evangelium a vést člověka k Pánu Ježíši. Tak to pastorovo vysvětlení vyznělo!

A není náhodou tahle – celkem vžitá – představa, jedním z velkých důvodů, proč evangelikální církev u nás vypadá, jak vypadá?! Tedy že je tak málo početná a při pohledu na běžné věřící uprostřed nevěřících i docela uťápnutá, přestože kolem je tolik lidí, kteří duchovně hledají a jsou velmi otevření?! Mnozí věřící přitom ani netuší, že tam venku nějací otevření lidé vůbec jsou!

Z kontextu celého webu Mosty k lidem je snad jasné, že si velmi vážíme biblické podoby církve a spolupracujeme s řadou současných evangelikálních věřících. Nicméně nehlásím se k představě, jakou má o církvi můj zatím nevěřící Jirka! Pro něho je církev: středověk, zneužívání, restituce, vymývání mozků a tak dále. Tato jeho představa o církvi je příčinou, proč mu opakuji důležitou hlášku: „Nemyslím náboženství ani církev.“
„Zkoušel jsi někdy číst Bibli? Nemyslím náboženství ani církev, prostě Bibli.“
A následuje osobní pozvání na moc zajímavé neformální Discovery s několika kamarády. Nebo: „Zkoušel jsi někdy mluvit s Ježíšem? Nemyslím náboženství ani církev, prostě Ježíše.“ A následuje vysvětlení Mostu přes propast s příkladem modlitby, jak sám Jirka může Ježíše pozvat do svého života.

V kontextu duchovního hnutí chci zdůraznit, že vymezování nevěřících vůči náboženství a instituci vůbec nemusí být na závadu! Jestliže se naučíme lidem účinně sloužit tam, kde jsou, a tam s nimi taky vytvářet malá neformální společenství kolem Božího slova, oni se s námi velmi rádi spojí. A někteří se Pánu Ježíši oddají a začnou Ho následovat!

Pane Ježíši, děkuji Ti za stovky zkušeností, že i úplně nevěřící lidé k Božímu slovu přijdou, naslouchají a někteří Tě po čase i pozvou do svého života!

Pro častější použití si pořiď Most přes propast jako trhací sešitek.
